

De trog en de hoge druk spuit.

Een redelijk schoon, zelfredzaam kind, dat is toch fijn. Dat gaat echter niet vanzelf. Tafelmanieren, kwestie van aanleren. Geduld, observatie vermogen, inzicht, creativiteit, oprechte en liefst met onverdeelde aandacht. Niet gehinderd door dingen die nog moeten en de digitale wereld die veel tijd en vermogen op slokt.

Kleine stapjes. Van schoot, naar wipstoeltje, van wipstoel naar kinderstoel en dan op een verhoger aan tafel. Spelenderwijs, in een prettig ontspannen sfeer, voordoen, nadoen en dan zelf doen. Geen gemakkelijke opgave, want de wilsontwikkeling van het jonge kind leidt een ander leven dan mijn wilskracht. Een jong kind heeft nog weinig zitvlees en zelluf doen gooien wat barricades op.

Ooit was er een ouder die vol trots verteld dat haar puk soms zelf even gaat zitten en dan een hapje eet.

Ik was er even stil van. Ik heb geleerd van de een zeer ervaren pleegvader om te denken in verwondering i.p.v. verbazing. Nou verwonderd was ik. Ik dacht er over na hoe ik dit in mijn groep moet gaan doen. Ik wil tenslotte de thuissituatie zo dicht mogelijk benaderen in de zorg voor de aan mij toevertrouwde kinderen.

Dat kinderen soms gaat zitten om te eten. . . . Mmm zouden ze dan meestal lopen of kruipen als ze eten. Zou de mama er achter aan lopen met de voeding? Hoe zou haar huis eruit zien na elke maaltijd of tussendoortje. Mijn fantasie gaat met mij aan de loop. Drie baby's en 3 pukken, overall achterna met fles en vers fruithapje met lepeltje, boterhammetje zorgvuldig belegd en gesneden.

De baby heeft niet veel mogelijkheden om te protesteren en al etend op pad te gaan. De voed stoel met krukje voor mijn benen kan blijven staan. Gelukkig. De kinderstoel en de lage stoeltjes kunnen weg. Daar wil de puk niet in of aan zitten.

Ik weet het ineens.

De vloer en de muren betegelen. Een trog in het midden, te pas en te onpas kan de puk zelf bepalen wat hij of zij eruit op slobbert. T wordt een troep. Dus de stofzuiger en de dweil vervang ik door de hoge drukspuit aan het einde van de opvangdag. Lekker spuiten en alles weer schoon. s' Nachts droogt het en de volgende dag alleen nog de trog vullen. . . .

Nu ik erover nadenk ben ik blij dat het fantasie is. Tafelmanieren en zitvlees, ik houd het er in.

Met nog liefde, onverdeelde aandacht en creativiteit !